

Мѣсечина с. ж. 1) мѣсяцъ, луна. **Мѣсечинка** ум.: Кога утре пзугрина Дробни дзвезди разказаха, Месечина рокъ зададе, Ете Кана къде идеть Гола, боса, голо-глава. *М. 564.* Да ти изгрѣе на гробъ-тъ мѣсячина. *Ч. 148.* Единъ Циганинъ помръзналъ—видѣлъ прѣзъ ношъ-тъ че изгрѣяла мѣсячинка, и си помислилъ: „За менъ огрѣяла мѣсячинка, чѣкай да ида да ся погрѣя?“—Качилъ ся на баиръ-тъ и припекалъ ся на мѣсячинъ. *Ч. 211.* Да си билешъ толку силунъ Колку сила има нажетина И (колку) рако (има) самаръ на нова мѣсечина. *Д. S. 10, 158—160.* Грѣй, слънце и мѣсечинко. *Д. 5, 1.* Зайди, зайди моѣ ясно слънце, Огрѣй, огрѣй, ясно мѣсечинко. *Д. 38, 10—11.* Баба мѣсячинка не приличя на земъ-тъ. *Л. Д. 1872. р. 104.* 2) синіе круги подъ глазами: Животъ-тъ вжрви, хубостъ-та са покрива съ барчуле, подъ очите са поивляватъ сини месѣчини и добрата стопанка изгубва и послѣднийото си срѣдство да удържи мажъ-тъ си въ приличните граници! *З. 91.* Лицето ѣ блѣдно, носъ-тъ ѣ остаръ, очите ѣ повѣнале, а подъ долната ѣ клѣпка зелени месѣчини. *З. 2.*

Меснатъ пр. мясистый: Сръдце-то е мяснато мѣсе. *Л. Д. 1869 р. 82.* Уши правилны и мѣснаты. *Ч. 58.*

Месо (Месó) с. с. мясо. **Месóто** (сз чл.). **Месата** мн. ч. **Месце** ум. мясо: Я на ти, Пенке, тозъ бешлик Да купишъ ориз за пилав И йоще мѣсо за кебаб. *Д. 77, 8—10.* Като заколятъ и очистятъ (овена), сваривать месо-то на едно съ сичка-та дреболия—„Ашчія-та“ тога хваща съ голяма-та курбанска лажца и синова въ сякое саханче отъ курбана по равно, додѣто да са свърши сичко-то мѣсо. *Ч. 111.* Видѣхъ че търбухъ-тъ му много желаше да си хапне, отъ онѣзъ меса. *Р. С. 114.* Снагъ-та да ти угниѣ, Мѣса-та да ти укапят Като на горѣ листи-те! *Д. 51, 10—12.* „Защо на дѣцата си не ладешъ да са наѣдатъ добре и защо нмъ не купишъ малко мѣсе. *З. 242.*

Мѣсто (Мѣсто) с. с. мѣсто. **Мѣста** мн. ч. **Мѣстце** **Мѣстенце** (Мѣстѣнце) **Мѣстице** **Мѣстѣце** ум. Накупилъ ги (многоу дърва) на едно мѣсту. *Д. р. 142.* Момчето-та или момы-тъ са съберотъ на някое-си публично мѣсто, кое-то е тука въ нашето село (Скребатно) улицо-та. *Ч. 105.* На той, що ходить на чужина, даваеъ малу земя, за да го прѣимить друга-та земя, къде ходить, како своя; на едни места даваеъ и вода; а на 'си-ге хлѣбъ. *М. р. 525.* Като напусналъ прѣвѣтъ си жена, коя-то была тежка, далъ ѣ едно голямо мѣсто да си влада на него. *Ч. 247.* Тува песна не сѣ пее, Тува си е лошо мѣсто. *М. 114.* Каменита-та страна много прѣчаше на селяне, нъ тѣи и на това мѣсто на мѣрихъ лѣкъ. *Л. Д. 1869 р. 133.* Чловѣкъ стои на едно малко мѣстце на немъ (на земъ-тъ). *Л. Д. 1872 р. 103.* Тука, на това сѣщо мѣстенце,